

För det första gjorde tribunalen en felaktig tolkning av principen att det för att det ska föreligga nekat tillträde krävs att det begärda tillträdet är oundgängligt för verksamhet på en nedströmsmarknad, och därför inte tillämpade denna princip vilket innebär att den tillämpade principen felaktigt.

För det andra gjorde tribunalen en felaktig tolkning av principen att ett moderbolag kan hållas ansvarigt för sitt dotterbolags handlingar endast om moderbolaget faktiskt utövat ett bestämmande inflytande över dotterbolaget, och tribunalen tillämpade därmed principen felaktigt.

För det tredje tillämpade tribunalen inte principen att ett moderbolag kan hållas ansvarigt för sitt dotterbolags handlingar endast om dotterbolaget i huvudsak följt instruktioner som det fått av moderbolaget, och tribunalen tillämpade därmed principen felaktigt.

För det fjärde gjorde sig tribunalen skyldig till en felaktig tillämpning av principen att rätten att yttra sig måste iaktas i förvaltningsförfaranden.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Eparchiako Dikastirio Larnakas (Cypern) den 25 januari 2019
— Kypriaki Kentriki Archi mot GA**

(Mål C-154/19)

(2019/C 164/27)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Eparchiako Dikastirio Larnakas

Parter i det nationella målet

Klagande: Kypriaki Kentriki Archi

Motpart: GA

Tolkningsfrågor

- 1) Kan bedömningen av huruvida en åklagarmyndighet, som utfärdar en europeisk arresteringsorder i enlighet med den egna nationella lagstiftningen, är oberoende i förhållande till den verkställande makten grunda sig på åklagarmyndighetens roll i det nationella rättsväsendet? Vilka kriterier ska i annat fall tillämpas vid bedömningen av dess oberoende från den verkställande makten?
- 2) Kan åklagarmyndigheten i Hamburg, som enligt tysk lagstiftning är en del av den verkställande makten och inte den dömande, ingår i justitieministeriets hierarkiska struktur och har skyldighet att lagföra en gärningsman om den anser det lämpligt efter en bedömning av all bevisning, för en frikännande och för en fällande dom, betraktas som en tillräckligt oberoende myndighet som deltar i straffrättskipningen för att utgöra en rättslig myndighet i den mening som avses i artikel 6.1 i rambeslutet av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna ⁽¹⁾?

- 3) Ska åklagarmyndigheten i så fall även vara funktionellt oberoende av den verkställande makten, oavsett vilket fall som utreds? Vilka kriterier ska ligga till grund för bedömningen av ett sådant funktionellt oberoende?
- 4) Är en europeisk arresteringsorder som utfärdats av åklagarmyndigheten i Hamburg ett rättsligt avgörande i den mening som avses i artikel 6.1 i rambeslutet, i enlighet med principen om ömsesidigt erkännande i artikel 1.2 i rambeslutet, i och med att den enligt tysk lagstiftning inte prövas direkt i domstol utan endast indirekt, genom ett överklagande av meddelandet om gripandet som registreras i Schengens informationssystem (SIS) efter utfärdandet?

(¹) 2002/584/RIF: Rådets rambeslut av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna — Uttalanden från vissa medlemsstater vid antagandet av rambeslutet (EGT L 190, 2002, s. 1).

Överklagande ingett den 22 februari 2019 av Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) av det beslut som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 13 december 2018 i mål T-739/17, Association européenne du charbon et du lignite mot Europeiska kommissionen

(Mål C-172/19 P)

(2019/C 164/28)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) (ombud: W. Spieth och N. Hellermann, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Deutscher Braunkohlen-Industrie-Verein e.V., Lausitz Energie Kraftwerke AG och Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH, eins energie in sachsen GmbH & Co. KG

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

1. a) upphäva Europeiska unionens domstols beslut i mål T-739/17 av den 13 december 2018,
- b) förklara att överklagandet kan upptas till sakprövning och

för det fall att domstolen väljer att ompröva målet i dess helhet, i enlighet med yrkandena i ansökan av den 7 november 2017,

— ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut (EU) 2017/1442 av den 31 juli 2017 om fastställande av BAT-slutsatser för stora förbränningsanläggningar, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU (¹), i den del det antar och bestämmer utsläppsnivåer som motsvarar bästa tillgängliga teknik (BAT-AEL) för utsläpp av NO_x (artikel 1 led 2.1.3 i bilagan, tabell 3) och för utsläpp av kvicksilver (artikel 1 led 2.1.6 i bilagan, tabell 7) från förbränning av stenkol och/eller brunkol, eller